

50. J. I. Kraszewski do Wł. Mickiewicza 13 IX 1866 Rkp. BJ 13133 k. 49-50.

[Tłumaczenie:]

[k. 49r]

13 września 1866

Dziękuję za Pańską życzliwość, książki są zawsze mile widziane, a jeśli zła pogoda będzie się utrzymywać, staną się moją jedyną rozrywką na prowincji.

Poproszono mnie w Dreźnie o kilka artykułów prasowych, sprzyjających Saksonii, którą pan Bismarck¹ traktuje bardzo surowo, pomimo interwencji Francji i Austrii, które po przyjacielsku wstawiły się za nią. Pomysł, który uprzejmie Pan mi podsunął, jest doskonały, tyle tylko że nie wiem, czy jestem wystarczająco przygotowany, by wdrożyć go w życie, skoro nie przywiozłem ze sobą żadnych notatek, a jedynie argumenty zaczerpnięte z pojęć sprawiedliwości i praw międzynarodowych, które obecnie nie mają żadnego znaczenia. Postaram się jednak spisać notatkę w Montpellier, a jeśli okaże się choć trochę udana, prześlę ją Panu.

[k. 49v] Mimo wszystko nie chciałbym za bardzo Pana trudzić. Stokrotnie przepraszam za cały ambaras, jaki będzie Pan miał w związku z moimi drobnymi sprawami; jestem Panu głęboko wdzięczny za wszystko, co chce Pan dla mnie zrobić.

Dołączam list do Bronisława² i pozdrawiam Pana z całego serca. Szczerze Panu oddany

Józef Ignacy Kraszewski

P.S. Wyruszam o godzinie 11 i jutro będę w Montpellier.

¹ Otto von Bismarck (1815-1898) – niemiecki mąż stanu i dyplomata, przyczynił się do zjednoczenia Niemiec, w latach 1871-1878 prowadził politykę Kulturkampf (walki kulturowej), czyli walkę rządu pruskiego z Kościołem katolickim i w zaborze pruskim intensywną germanizację ludności polskiej, w latach 1871-1890 pierwszy kanclerz Niemiec, nazywany Żelaznym Kanclerzem.

² Bronisław Zaleski – zob. list nr 7.